

ГЛАВА 18.

- 1 Казуваше имъ още и притчѣ, какъ трѣба вся-
- 2 кога да ся молятъ, и да ся не обѣливають: И
- говорише: Имаше въ нѣкой си градъ единъ сѣ-
- 3 дникъ, който ся отъ Бога не бояше, и отъ че-
- ловѣка ся не срамуваше: Имаше и една вдови-
- ца въ тойзи градъ, та идяше при него и му
- казуваше: Отдай ми право-то отъ съперникъ-
- 4 ть ми, И до нѣколко врѣме не рачи; а испослѣ
- рече въ себе си: Ако че отъ Бога ся не боѣ,
- 5 и отъ человекъ ся не срамувамъ, А то на тѣмъ
- вдовицѣ, понеже ми досажда, нека ѱ отдамъ
- право-то, да не иде до край да мя отяготява.
- 6 И рече Господь: Слушайте що казува неправ-
- 7 дный-тъ сѣдникъ: А Богъ нѣма ли да отдаде
- право-то на свои-тѣ избранны, които выкатъ
- къмъ него деня и ноця, ако и да дълготърпи
- 8 за тѣхъ: Казувамъ ви, че ще имъ отдаде пра-
- во-то скоро. Но Сынъ человеческый кога дойде
- да ли ще намѣри вѣрѣ на земѣ-тѣ!
- 9 И пакъ на нѣкой които ся надѣяхъ на себе
- си че сѣ праведни, и унищожавяхъ други-тѣ,
- 10 рече тѣзи притчѣ: Двама человекъ възлѣзохъ
- въ храмъ-тъ да ся помолятъ; Единъ-тъ Фари-
- 11 сей а другый-тъ мытарь. Фарисей-тъ ся испра-
- ви и моляше ся въ себе си така: Боже благо-
- дарѣ ти, че не съмъ както други-тѣ человекъ,
- грабители, обидници, ирѣлюбодѣйци или както
- 12 тойзи мытарь: Постѣхъ дваждь въ седмицѣ-тѣ,
- 13 десетѣкъ давамъ отъ всичко що придобыхъ. И
- мытарь-тъ като стояше изъ далечь не ѱвше
- нито очи-тѣ си къмъ небе-то да подигне, но
- бѣяше ся въ грѣды-тѣ си и думаше: Боже, блѣ-
- 14 ди милостивъ менѣ грѣшному. Казувамъ ви, че
- той слѣзе у дома си оправданъ *повече*, нежели
- оный; защото всякой който възвася себе си,
- ще ся смири; а който смирява себе си, ще ся
- възнесе.
- 15 Приносяхъ му още и дѣвица да ся прикосне
- до тѣхъ: а ученици-тѣ като видѣхъ възбрани-